

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2019 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Romuald Kompanowski

Protokolant: p.o. stażysty Monika Wróbel-Walasiak

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2019 r. w Kaliszu

odwołań M. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z 7 lipca 2017 r. Nr (...) -2017

z 29 grudnia 2017 r. nr (...)

w sprawie M. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o wartość kapitału początkowego oraz o wysokość świadczenia

- 1. Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z 7 lipca 2017 r. znak (...)--2017 w ten sposób, że ustala dla odwołującej M. J. wartość kapitału początkowego przy przyjęciu, że podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne za 1982 r. stanowi dalsza kwota 1287 złotych, za 1983 r. – dalsza kwota 2926 złotych, za 1984 r. – kwota 214 005 złotych, za 1985 r. – kwota 248 476 złotych.**
- 2. Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z 29 grudnia 2017 r. znak nr (...) w ten sposób, że ustala dla odwołującej M. J. prawo do obliczenia wysokości emerytury przy zastosowaniu zwaloryzowanej wartości kapitału początkowego obliczonego przy zastosowaniu wielkości wskazanych w pkt. 1 sentencji wyroku, poczynając od 1 grudnia 2017 r.**
- 3. Umarza postępowanie w zakresie objętym decyzjami Zakładu ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z 4 kwietnia 2019 r. Nr (...) -2017 oraz z 8 kwietnia 2019 r. nr (...)**
- 4. W pozostałym zakresie odwołania oddala.**

ZASADNIENIE

Decyzją z 7 lipca 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. ustalił M. J. wartość kapitału początkowego na kwotę 81 004,22 zł. Przy jego obliczeniu, ZUS przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 385,80 zł. Do obliczenia tej podstawy ZUS zastosował wtedy przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne

z 10-u kolejnych lat kalendarzowych od 1 stycznia 1976 r. do 31 grudnia 1985 r. Obliczony w ten sposób wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 31,60%.

Od powyższej decyzji odwołanie złożyła M. J., wnosząc o ponowne obliczenie wartości kapitału początkowego. Skarżąca podniosła aby organ rentowy potraktował okres opieki nad dziećmi w latach 1987 – 89 jako okres składkowy. Po złożeniu powyższego odwołania, organ rentowy wydał 8 sierpnia 2017 r. nową decyzję odmawiając przeliczenia kapitału początkowego albowiem przy jego obliczaniu, okresy opieki na dziećmi w latach 1987 – 89 przemnożone zostały wskaźnikiem 1,3% czyli takim samym jak przy okresach składkowych.

Decyzją z 29 grudnia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. załatwiając wniosek z 6 grudnia 2017 r. przyznał M. J. poczynając od 1 grudnia 2017 r. prawo do emerytury ustalając jej wysokość na kwotę 1 302,62 zł. Do obliczenia wysokości emerytury, ZUS zastosował kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 302 548, 18 zł.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła M. J. wnosząc o jej zmianę w części obejmującej wysokość świadczenia wskazując na długoletni staż pracowniczy i wartość odprowadzonych składek.

Na rozprawie w dniu 16 marca 2018 r. odwołująca po udzieleniu jej informacji o zasadach ustalania wysokości emerytury dla osoby urodzonej po 31 grudnia 1948 r., odwołująca sprecyzowała odwołanie od decyzji z 7 lipca 2017 r. i z 29 grudnia 2017 r. poprzez ponowne obliczenie wartości kapitału początkowego w oparciu o zarobki z lat 1975 – 93 oraz wysokość emerytury w oparciu o zwaloryzowaną wartość tak ustalonego kapitału początkowego.

Po takim doprecyzowaniu zakresu odwołań, organ rentowy wniósł o ich oddalenie.

Decyzją z 4 kwietnia 2019 r. r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. ustalił M. J. wartość kapitału początkowego na kwotę 121 477,07 zł. Przy jego obliczeniu, ZUS przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 965,97 zł. Do obliczenia tej podstawy ZUS zastosował wtedy przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10-u kolejnych lat kalendarzowych od 1 stycznia 1975 r. do 31 grudnia 1984 r. Obliczony w ten sposób wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 79,12%.

Decyzją z 8 kwietnia 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. ustalił M. J. wysokość emerytury poczynając od 1 grudnia 2017 t. tj. od nabycia uprawnień na kwotę 1 886,95 zł. Do obliczenia wysokości emerytury, ZUS zastosował kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 453 713,03 zł.

Sąd ustalił, co następuje.

Odwołująca M. J. od 1 września 1972 r. do 30 września 1993 r. była pracownikiem Zakładów (...) w K..

/ bezsporne /

Wynagrodzenie odwołującej w całym 1975 r. wyniosło kwotę 47 263 zł, za cały 1976 r. – kwotę 46 908 zł, za cały 1977 r. – kwotę 47 344 zł.

/ bezsporne /

Z listy płac odwołującej z Zakładów (...), organ rentowy jako bezsporne składniki wynagrodzenia za pracę stanowiące podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne przyjął za kolejne lata następujące kwoty: za 1978 rok – 49 164 zł, za 1979 rok – 50 567 zł, za 1980 rok – 56 900 zł, za 1981 rok – 73 983 zł, za 1982 rok – 111 107 zł, za 1983 rok – 139 103 zł. Pominięte z powyższych lat zostały następujące kwoty: za 1978 rok – 457,00 zł i 203,00 zł – brak opisu w kolumnie, za 1980 rok – 58,00 zł – z opisem „strajk”, za 1982 rok – 1 287,00 zł – z opisem „bf”, za 1983 rok – 2 926,00 zł – z opisem „bf”.

/ bezsporne /

Oznaczone w liście płac kolumny znacznikiem „bf” i „bonif” zawierały kwoty przyznawane pracownikom zatrudnionym w akordzie, którzy z racji wprowadzania nowych wzorów nie wypracowywali wcześniejszych norm ilościowych. Przyznawane pracownikom kwoty stanowiły rekompensatę za zaniżone wynagrodzenie za pracę. Od tych kwot pracodawca odprowadzał składki na ubezpieczenie społeczne.

dowód: zeznania świadka E. R. – zapis protokołu rozprawy z 21.10.2019 r.

W 1984 roku podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne odwołującej wyniosła kwotę 214 005 zł. Na kwotę tę składa wynagrodzenie za pracę w kwocie 180 534,00 zł, wypłacone zasiłki chorobowe na kwotę 14 751,00 zł oraz rekompensata z tytułu wzrostu cen w kwocie 18 720,00 zł (1 560 zł x 12). Za 1985 rok podstawą wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne odwołującej była kwota 248 476,00 zł na którą składała się kwota 218 355 zł z tytułu wynagrodzenia za pracę, kwota 11 401,00 zł tytułem wypłaconych zasiłków chorobowych oraz kwota 18 720 zł tytułem rekompensat za wzrost cen.

dowód: karty rocznego wynagrodzenia za pracę w aktach osobowych odwołującej,

zeznania świadka E. R. – zapis protokołu rozprawy z 25.05.2018 r.

i z 21.10.2019 r.

Sąd zważył, co następuje:

W myśl art. 173 § 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. Nr 39 z 2004r., poz. 353) dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31.12.1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub, za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy, uwzględniając okresy składkowe wymienione w art. 6 ustawy i okresy nieskładkowe wymienione w art. 7.

Zgodnie z art. 174 ust. 3 wymienionej ustawy podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15,16,17 ust 1 i 3 oraz art. 18 cytowanej ustawy, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 r.

Sposób dokumentowania zarobków wynika z przepisu art.117 ust 5 wymienionej wyżej ustawy i przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. Nr. 10 poz. 49). Dowodem stwierdzającym wysokość zarobków są listy płac, angaże, wpisy do legitymacji ubezpieczeniowej, zaświadczenia Rp7 wystawione przez pracodawcę i inne dokumenty, z których wynika wysokość wynagrodzenia i fakt jego pobrania.

Odwołująca powołała się na listy płac obejmujące lata 1975 – 83 oraz karty rocznego wynagrodzenia za pracę za lata 1984 – 93. W badanym okresie odwołująca wykonywała pracę w pełnym wymiarze czasu pracy. Udokumentowała pobierane w tym okresie wynagrodzenie za pracę oraz dodatkowe należności związane ze świadczeniem pracy. Odwołująca w wymienionych latach była ubezpieczona i od jej wynagrodzeń odprowadzano składki na ubezpieczenie społeczne. Brak jest podstaw aby zakwestionować przedstawioną dokumentację i wynikające z niej kwoty jako obrazującą wysokość podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne za każdy rok. Samo przyjęcie wskazanych w części obejmującej ustalenia faktyczne kwot jako podstawy wymiaru składki mogłoby wpłynąć na ewentualne uwzględnienie odwołania o ile tak przyjęte kwoty sprawiłyby o wroście wartości kapitału początkowego. Taka zmiana wystąpiłaby gdyby na skutek przyjęcia takich kwot do obliczeń, wzrosłby wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego. Jak wynika z decyzji z kwietnia 2019 r. wskaźnik ten ustalony został na 79,12% w oparciu o zarobki z okresu obejmującego pełne lata kalendarzowe od 1975 r. do 1984 r

Suma wynagrodzenia rocznego z badanego okresu wynosi: kwotę 47 263,00 zł za 1975 r. co dało odpowiednio roczny procentowy stosunek zarobku do przeciętnego wynagrodzenia za dany rok: 100,65%. Tymczasem wynikająca z dokumentacji źródłowej podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne za 1985 rok wynosząca kwotę 248

476,00 zł sprawi o rocznym wskaźniku wysokości podstawy wymiaru – 103,50%. Zatem przy obliczaniu średniego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego korzystnym staje się pominięcie podstawy z 1975 roku i przyjęcie podstawy z 1985 roku. W ten sposób dziesięciolecie przypada na lata 1976 – 1985. Dodatkowo do podstawy wymiaru kapitału początkowego doliczone winny zostać pominięte przez ZUS kwoty ujęte na listach płac wypłacone odwołującej w latach 1982 – 83 oznaczone w kolumnach jako „bf” i „bonif” będące wyrównaniem odwołującej utraconej części zarobku z powodu wprowadzenia do produkcji nowych wzorów. Suma kwot w tak oznaczonych kolumnach wyniosła w 1982 r. kwotę 1 287,00 zł a w 1983 roku – kwotę 2 926 zł.

Podwyższeniu podlegała podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne za 1984 rok. ZUS bowiem przyjął podstawę wymiaru składki za ten rok w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę. Tymczasem odwołująca powołała się na dokumentację w postaci kart rocznego wynagrodzenia. Wpisane tam kwoty obrazują przyznane odwołującej składniki wynagrodzenia za pracę, wypłacone rekompensaty z tytułu wzrostu cen oraz pobrane zasiłki chorobowe. Tak samo kształtują się elementy rzutujące na podstawę wymiaru składki za 1985 rok.

W tych warunkach istniały podstawy do zmiany decyzji z 7 lipca 2017 r. w sposób podany w punkcie 1 sentencji wyroku a skoro wzrośnie w ten sposób wartość kapitału początkowego to wzrośnie również wysokość emerytury co pociągało za sobą konieczność zmiany decyzji z 29 grudnia 2017 r. o czym orzekł sąd w punkcie 2 sentencji wyroku.

Po złożeniu odwołań, organ rentowy wydał decyzję ponownie obliczającą wartość kapitału początkowego w oparciu o listy płac oraz ponownie wysokość emerytury w oparciu o nową wartość kapitału początkowego. W tym zakresie postępowanie podlegało umorzeniu z uwagi na treść art. 477

W pozostałym zakresie odwołania podlegały oddaleniu albowiem przyjęcie wynagrodzenia w oparciu o karty rocznego wynagrodzenia z lat 1986 – 93 sprawiłoby o niższym średnim wskaźniku wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego z 10-u kolejnych lat. Wynagrodzenie z 1986 roku wyniosło bowiem łącznie kwotę 251 587 zł co daje roczny wskaźnik na poziomie 87,01%. Jest on niższy niż przyjęty przez ZUS wskaźnik z 1976 roku. Podobnie rzecz się ma z kolejnymi latami. Nie podlegała zmianie podstawa wymiaru składki za 1981 rok albowiem wpisana za miesiąc sierpień tego roku kwota bonifikaty (3 zł) nie spowoduje wzrostu rocznego wskaźnika przyjętego w decyzji z kwietnia 2019 r.